की हमः त्रनेषणस्य कुमलः सीतानेषण निपुणः दूतकर्मणि त्रायु

दर्भनीयतमाः पय्यन् स्तीषु दिव्यास्विप स्तियः। प्राप्ती व्या जतमान् व्यस्यन् भुजङ्गेभ्योऽपि राचसान्॥११६॥

विविध्यार्गसास्त्र स्वर्गस्वतः वासः तस्त्रार वृद्धस्य त

दर्शेत्यादि। तत्र दिवाखिप स्तीषु मधे दर्शनीयतमाः स्तियः ज॰म॰ प्यान् यत्य निर्द्धारणिमिति सप्तमी दर्शनीयतम् वेन गुणेन पृष करणात् भुजक्वेभेगिऽपि व्यालतमान् हिंसान् राचमान् व्यसन् अपचिपन् पश्चमोविभकदित पश्चमी भुजक्वेभेगराचमानां विभा गात् प्राप्तीदेवाः पादमूलमित्यर्थात्॥११६॥

दर्शेयादि। दियाखिप स्तीषु मध्ये दर्भनीयतमाः स्तियः पश्यन् भुन क्रिम्थाऽपि यासतमान् यतिहिं हान् राचमान् यस्यन् प्रव चिपन् अहं प्राप्तादेयाः स्वानमित्यर्थात् गम्यते स्तीस्वत्य च दर्भ नीयतमलेन गुणेन समुदायादे कदेशस्य निर्द्वारणात् स्वामीय राधिपतीत्यादिनः निर्द्वारे सप्तमी भुन क्रिभ्यद्रत्य च पञ्चमीव्यति रेके दित स्वेण पञ्चमीमाह परः व्यतिरेके हिनाधिकसावदित परः समते निर्द्वारेऽधिके नेत्यादिना निर्द्वारे पञ्चमी केनचित्रु भेन समानधिकभेयायत्ययक् करणं सनिर्द्वारः भुन क्रिराचिष्ये। सुन स्वान्य स्वान्य क्रिक्र स्वान्य स्वा

व्याः कार्तावयं मितः चाद्रंसम्॥११८॥